

Det var en skön Rosamö

Folksong - ballad

1 Det var skön Ro - sa - mö, Ror sig bort till fa - ger ö. Löv,
2 Där fick hon se up - på, hur som svar - ter bar sig åt, Löv,
3 "Tre år och må - nar fem har jag lå - gat här med skam;" Löv,
4 Och jung - frun får sin spann ut - i svar - ta man - nens hand. Löv,
5 Det var den Rid - da - ren, ta - ger jung - frun i sin famn. Löv,

lov och grö - nan skog. Och när hon kom till ö - na fram, där
lov och grö - nan skog. Han kun - de var - ken gå hell' stå. Han
lov och grö - nan skog. "De bun - do mig, de bas - ta mig, de
lov och grö - nan skog. Så stod han upp en rid - da - re, och
lov och grö - nan skog. Så bär han hen - ne brått till strand, och

fick hon se en svar - ter man. Löv, lov och grö - nan skog.
låg i sand up - på ett strå. Löv, lov och grö - nan skog.
kas - ta mig på ö - na hit." Löv, lov och grö - nan skog.
jung - frun bör - jar till att le. Löv, lov och grö - nan skog.
seg - la' hen - ne till främ - mand' land. Löv, lov och grö - nan skog.